

133. Ко ми са биле, биле ширине
На Лазарица (по баирите, не се пее в дворовете)

ТД-179,2,27

’Ко ми са биле, биле ширине
баир на баир, чеир на чеир.
Бре, чий [е] туй стадо, стадо ревливо:
— — —
дали й Ивану, или Стояну? —
5 Нито й Ивану, нито й Стояну,
ми най е било беглик овчари —
турци ги карат да ги продават,

да си заплащат беглик чалъка, (2)
беглик чалъка и войнаклъка.
10 Подир им тича руса Драгана,
тичом тичаше, виком викаше:
— Постой, почакай, турчин Ахмеде,
за брата давам — огърличката,
за побратима — моите гримни,
15 за първо либе — бялото лице!

Бел. ред. Войнаклъка – диалектна форма от „войниклук, войниклък“ ’зимане, отиване войници българи едно време на турска служба’; в случая – ’вид данък’.

Чалъка – нефиксирана диалектна дума; според контекста ’данък’.

с. Овчи кладенец, общ. Тунджа, 26 февруари 1980 г.
Велика Стоянова Пенкова, род. 1913 г.